

Op weg naar Compostela (2)

Vorige week zijn wij in ons parochieblad begonnen met het reisverslag van Nick Fraeyman, de jonge dertiger uit de Anselmostraat die enkele maanden geleden in onze gemeenschap terecht kwam, en die nu een stuk van de pelgrimstocht naar Sint-Jacob van Compostela maakt. Deze week en de volgende vakantieweken gaan wij verder met het verslag van zijn ervaringen, die hij ons doorgestuurd heeft. Hier gaan we.

5. Opstaan. Ontbijt. Na de obligate Mariakoekjes of toastjes met boter of confituur mogen we er tegenaan gaan. Halfweg bots ik bijna tegen het reclamebord van het Simon Bolivar museum. Hij heeft hier zijn roots. Na een klimgeitenpad mogen de pelgrims door een binnentuin van de Cisterciënzermonniken wandelen. Het is hier opvallend stil. Aangekomen in Gernika zijn enkelen al cultuur aan het opsnuiven. Deze stad was bijna volledig plat gebombardeerd. En een replica van een schilderij van Pablo Picasso kan men zien tegen een gevel.

Nog even en we zijn in het langverwachte Bilbao. In Lezama is de gastvrouw gul met hulp voor de pelgrims. En daarbovenop nodigt ze ons uit om in onze moedertaal een lied te zingen. Het ijs is gebroken en de wolken zijn verdwenen. We gaan met zijn allen dineren. Om in Bilbao te arriveren moeten we nog over een slijkerige berg. En ook deze keer slapen de stappers aan het eind van de stad op zo'n 4 km. Het was een zware week voor mij. Ik neem zondag een rustdag.

6. In Bilbao lijkt het vaak te regenen. Straatverkopers weten dat ook. En de patroon van de kathedraal is Sint Jakob himself.

De volgende stapdag gaat het zeewaarts naar de voorstad Portugalete. Vandaag zie ik de hele dag geen enkele medepelgrim. Het is wel heel stil. In de namiddag breekt de zon stevig door. Hier staat een ander Unescopareltje te pronken. De zweefbrug verbindt twee plekken over de monding.

In de herberg maak ik kennis met enkele Duitsers die hetzelfde tempo lijken te hebben. Ik vergezel hen terug naar het volle zeezicht. In Arena is het amper 15 graden. En aan zwemmen denkt niemand meer. Troost kunnen we toch vinden in het mooie uitzicht dat we krijgen de rest van de dag. In Castro Urdiales is de slaapplek niet gegarandeerd. De Spanjaarden feesten de dag nadien.

7. De dag zelf zijn er enkelen van ons nog vermoeid en we remmen vroeg aan een camping met strand. In Islares zijn er grote tenten voor pelgrims voorzien. Ingericht met frigo en kasttentjes. Een duik in het water is vandaag wel gepast bij het weer ook al zien we geregeld een surfer in pak de zee in glijden. Getrouw aan ons doel verlaten we dit mooie plekje na het ontbijt. De ene dag zien we steeds de zee aan de rechterzijde, de andere veel auto's die hoffelijk voorbij razen. In Laredo kunnen we na reservatie terecht bij de zusters van de Drie-eenheid. Achter ons draait ze een bordje om en we zien *abierto* (open). Ieder heeft hier een eigen bed zonder schaduw en toegang tot een gemeenschappelijke keuken. Twee zusters wijzen ons erop hoe proper zij het houden. Na een eucharistie opgeluisterd door vooral de jongste zusters en bijgewoond door veel pelgrims wordt een bijkomende pelgrimszegen gegeven. Deze kerkgemeenschap doet nog andere Caritaswerken. Rond 10u vallen de ogen simultaan toe. Omringd door vele engelenbeelden en etsen van Jezus en Maria kunnen we zalig slapen.

Dankzij de info van de gastenzuster gaan we na een koffie en kleine hap langs het lange strand naar het veerpont en verder naar Santoña. De enige doch stevige helling van de dag geeft ons uitzicht over twee stranden. Na een verfrissend en uitgebreid voetbad arriveren we

in Noja. De herberg is tegenover de San Pedrokerk. Na een luidruchtige Spaanse avond besluiten enkelen van ons te herstellen van blessures door te rusten. Er blijven er drie over van het groepje. Ik kan nog verder. Godzijdank. Bijna aan het eind van de dag, nog voor het centrum, ga ik even binnen in de Ermita San Julián . Er loopt een tijdelijke expositie voor de 18jarige verjaardag van de herberg in Guëmes .

8. De andere bezoekers blijken veelal de vrijwilligers te zijn en hun gastvrijheid begint met allerlei traktaties. Hun aanpak slaat aan, want ik zie aan de avonddis vele bekende gezichten. Een Vlaming vertaalt het verhaal van de Spaanse stichter. De nacht die volgt kan ik de slaap niet vatten. Ik mag heel de nacht "genieten" van de melodie van een snurker naast mij. Ik ga even waken bij de krekels buiten. Vandaag ronden we de kustlijn af tot Somo. Ik ga nog even een tijdje uitwaaien op het uitgestrekte strand. Vanaf het veerpont lonkt Santander in de verte. Hier vallen de vele depositobanken op. Meteen naar de herberg. Daar vraag ik tactisch naar de slaapplek van de snurker van vorige nacht. Slim, want mijn Italiaanse kamergenoten zoemen wel zachtjes in. Gisteren zondag kon ik geen rustdag nemen, maar vandaag wel. Mogelijkheden te over.

Dinsdag kan ik met volle moed door de pijpenstelen manoeuvreren. Mijn regenjas doorstaat de eerste echte test niet. Balen! Via een pelgrimswebsite kan ik een donativoherberg vinden in de buurt. Ze ligt op de oude route, en langs een drukke baan, maar dat wordt allemaal ruim gecompenseerd door de gulle aanpak van de hospitaleros van dienst. Ik poets mijn schoenen grondig en kan ze terug als nieuw maken. Even later druppelt ook Jean-Marc binnen. Hij sukkelde met een tendinitis aan één van zijn benen.

Nick.

(wordt vervolgd)